

«Να αποφύγουμε μια σοβαρότερη ανθρωπιστική κρίση»

Είναι χρέος του Πρωθυπουργού και του υπουργού Υγείας να εξετάσουν με όρους επείγοντος το γεγονός ότι είναι η πρώτη φορά στα τέσσερα χρόνια της κρίσης που οι εξελίξεις είναι τόσο κρίσιμες για τη δημόσια υγεία. Το 2014 μπορεί να είναι το έτος που το σύστημα Υγείας θα αγγίξει και θα ξεπεράσει το σημείο θραύσης. Η κυβέρνηση πρέπει να βοηθήσει με τις αποφάσεις της να αποφύγουμε την τραγική ταλαιπωρία των Ελλήνων ασθενών.

Φαινομενικά επικρατεί η εντύπωση ότι λίγο-πολύ όλα βαίνουν καλώς και ότι η μείωση του φαρμακευτικού προϋπολογισμού κατά 55% τα τελευταία τέσσερα χρόνια, από τα 5,5 δισ. το 2009 στα 2,5 δισ. το 2013, έχει πραγματοποιηθεί χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα.

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΡΟΥΖΙΔΗ

Πρόκειται για μια λανθασμένη εντύπωση αφού μεταξύ άλλων οι τελευταίες κυβερνήσεις έχουν αποκλείσει τους Έλληνες πολίτες επί τριάντα χρόνια από τα νέα φάρμακα που κυκλοφορούν στις άλλες χώρες της Ευρώπης. Και ασ μην ξεχνάμε τα 2,5 εκατομμύρια συμπολίτες μας αποκλεισμένους από την ασφάλιση που παλαιότερα απολάμβαναν από την κάλυψη της πολιτείας.

Η Ελλάδα έχει υποχωρήσει στο 60% της μέσης κατά κεφαλήν φαρμακευτικής δαπάνης στην Ευρώπη των 28 γιατί έχει εγκαταλείψει ένα βασικό δικαίωμα ενός ανεπτυγμένου ευρωπαϊκού κράτους – την άμεση πρόσβαση των ασφαλισμένων στα νέα φάρμακα και τις θεραπείες. Και βέβαια πάντα υπάρχουν κάποια περιθώρια για βέλτιστη εσωτερική κατανομή των πόρων του φαρμακευτικού προϋπολογισμού που σε συνδυασμό με την ολοκλήρωση της μηχανοργάνωσης του συστήματος υγείας θα επιτρέψει την οριστική καταπολέμηση της σπατάλης και της κακοδιαχείρισης.

Ο ρεαλισμός όμως επιτάσσει να σκεφτούμε ότι τίποτε από αυτά δεν θα γίνει σε ένα σύστημα υγείας που λειτουργεί υπό συνθήκες αντίστοιχες με εκείνες που θα επέβαλλε ένας πόλεμος. Στη ση-

μερινή κρίσιμη κατάσταση έρχεται να προστεθεί η σχεδιαζόμενη νέα μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης στα 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι η απόφαση αυτή πυροδοτεί εξελίξεις που ξεπερνούν το σημείο θραύσης για τη δημόσια υγεία στην Ελλάδα. Έχουμε ευθύνη να προειδοποιήσουμε ότι η φαρμακευτική ασφυξία που η εξέλιξη αυτή θα επιφέρει στην αγορά θα μετατραπεί σε ανθρωπιστική κρίση.

Όσοι ζουν στην Ελλάδα δεν χρειάζονται τα στοιχεία έγκυρων ερευνών, όπως εκείνη του ΕΣΔΥ που δείχνει τη μείωση των δαπανών κατά 50% των χρόνιων πασχόντων την τελευταία διετία, για να κατανοήσουν ότι η ωρολογιακή βόμβα της Υγείας είναι έτοιμη να εκραγεί. Δεν μπορεί να διατηρηθεί η δημόσια υγεία σε ευρωπαϊκό επίπεδο όταν διαιωνίζονται και εντείνονται τέτοιου είδους περικοπές στο δεδομένο κοινωνικό και οικονομικό πλαίσιο. Και εξηγώ αμέσως γιατί: σε μια χώρα όπου σήμερα οι εργαζόμενοι όχι μόνο είναι πολύ λιγότεροι από τους ανέργους και τους συνταξιούχους, αλλά επιπλέον έχουν υποστεί αιματηρές περικοπές αποδοχών, έχουν επιβαρυνθεί με πολύ μεγάλη φορολογία και δεν αμείβονται

στην ώρα τους, είναι σαφές ότι οι οικογενειακοί προϋπολογισμοί δεν μπορούν να αντέξουν το επιπλέον βάρος που ήδη επιβιβάζονται εξαιτίας της σταδιακής απόσυρσης του κράτους από την κάλυψη της φαρμακευτικής περίθαλψης.

Και δεν είναι μόνο αυτό. Η περαιτέρω αύξηση των rebates και clawbacks αλλά και η μείωση τιμών στα πρωτότυπα φάρμακα θα τα καταστήσει δυσσεύρετα στην ελληνική αγορά με τις εταιρείες πλέον να λειτουργούν υπό συνθήκες μόνιμου συναγερμού στην Ελλάδα. Είναι ήδη βαριά χτυπημένες από τις επιστροφές στα φάρμακα, την υψηλή φορολογία, τις απώλειες από το κούρεμα ομολόγων με τα οποία είχαν αποζημιωθεί για πρόσφατα χρέη των νοσοκομείων, τη σωρευτική ύφεση κατά 25%, τη μείωση του φαρμακευτικού προϋπολογισμού σχεδόν κατά 55%, την πιστωτική ασφυξία και τα πρωτοφανή εισπρακτικά, οριζόντια μέτρα όπως το clawback, που στην ουσία είναι ένα χαράτσι

για να επιτευχθούν ανέφικτοι στόχοι της κυβέρνησης.

Είναι παραπάνω από σαφές ότι δεν υπάρχουν επιχειρήματα που να μπορούν να τεκμηριώσουν ότι η μειωμένη φαρμακευτική δαπάνη στα 2 δισ. ευρώ θα είναι μια ανώδυνη εξέλιξη. Η δημόσια υγεία είναι πάνω από τις κατά

καιρούς οικονομικές σκοπιμότητες. Η κυβέρνηση πρέπει να δράσει άμεσα προτού η οικονομική κρίση μεταλλαχθεί σε σοβαρότερη ανθρωπιστική κρίση. Η φαρμακευτική περίθαλψη δεν πρέπει να πέσει κάτω από τα

2,25 - 2,3 δισ. ευρώ για το 2014, ένα ελάχιστο κατώτατο όριο ώστε ο Έλληνας ασθενής να βρίσκει τα φάρμακά του στη χώρα μας. Και σε αυτό συμφωνεί, το γνωρίζουμε, το κυβερνητικό επιτελείο, ασχέτως πείσεων της τρόικας. Υπάρχουν ισοδύναμα μέτρα εντός Υγείας και αυτό πρέπει να τους προτείνουμε ως Πολιτεία.

Ο κ. Κωνσταντίνος Φρουζίδης είναι πρόεδρος του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος (ΣΦΕΕ).

Η Ελλάδα έχει υποχωρήσει στο 60% της μέσης κατά κεφαλήν φαρμακευτικής δαπάνης στην Ευρώπη των 28